

KRISTOF SANTY

'KLEUR BRENGT DIEPTE IN MIJN WERK'

Kleur is prominent aanwezig in de werken van Kristof Santy. Hoe hij zijn kleurgebruik zou omschrijven? 'Fel' antwoordt hij. Na expo's in Los Angeles, Wenen, Londen en Brussel stelt Santy zijn kleurrijk werk nu voor het eerst tentoon in zijn thuisstad Roeselare.

Foto: Jorre Janssens

Koffie Verwend, 200 x 180 cm, olieverf op doek, 2023.

'Kleur omringt ons overal. In de natuur, in films, boeken en speelgoed' steekt Kristof Santy van wal. 'De explosie van kleur in mijn werk is nu voor mij vanzelfsprekend. Maar dat was niet altijd zo. Mijn eerste werk was eerder monochroom. Stelselmatig is er meer kleur in geslopen. Je moet kleur in je vingers krijgen, het is niet evident. Maar gaandeweg is het tot een automatisme uitgroeid om in felle kleuren te schilderen.'

Hoe kom je tot je kleurenpalet?

Kristof: 'Een vaste structuur of methode heb ik eigenlijk niet. Kleur pas ik eerder intuïtief toe. Ik ben autodidact, heb geen kunstopleiding gevolgd en nooit kleurenleer gehad. Dat ervaar ik niet als een nadeel. Ik vind het rustgevend om puur vanuit het buikgevoel te werken. Als voorstudie voor mijn schilderijen in olieverf maak ik tekeningen die ik in detail uitwerk en inkleur met kleurpotlood. Dat zijn studies naar kleur en vorm.'

Sardinen met kerstomaten, 180 x 180 cm, olie op doek, 2022.

Kleur is ook een manier om diepte in mijn werk te brengen, zowel thematisch als ruimtelijk. Mijn beelden zijn behoorlijk vlak. Maar een schilderij is per definitie vlak en voor mij voelt het bizar om met perspectief te werken binnen dat platte vlak. Door bijvoorbeeld een schaduwpartij aan te brengen creëer ik een bepaalde identiteit binnen dat platte vlak.

Ik hou van een nogal mysterieuze sfeer. Zo ben ik onder meer fan van Phtalogroen, een soort vuil groen-blauw. Ook de cineast Jacques Tati werkte vaak met blauw en groen als hoofdkleuren in zijn films.

Je onderwerpen zijn vaak objecten, we vinden zelden personages terug in je werk.

Klopt. Vroeger was dat anders, maar gaandeweg ondervond ik dat als je een figuur in een bepaalde setting plaatst, de focus van de kijker automatisch uitgaat naar die figuur. Dat wil ik niet. Ik vind het belangrijk dat de focus op het werk in zijn geheel ligt. Ik ga niet op zoek naar onderwerpen, ze komen vanzelf naar mij. Er moet een klik zijn. Met objecten uit mijn antiquiteitenverzameling, een kinderfilm, iets dat me onderweg opvalt... Het gaat om de verwondering iets te zien, die vorm interessant te vinden en daar een werk rond te maken. Sommige voorwerpen zijn zodanig vanzelfsprekend dat we er niet meer bij stilstaan hoe mooi ze zijn, welke kracht er uitgaat van die vorm. De titels hou ik eenvoudig, namelijk het onderwerp van het werk. Ik voel niet de behoefte om een verhaal mee te geven aan de hand van de titel.

Welke kunststromingen vind je inspirerend?

Er zijn zoveel boeiende kunstenaars. Ik vind de Europese popart van de jaren '70 erg boeiend, met kunstenaars als Konrad Klapheck, Domenico Gnoli, de Belgische schilder Joseph Willaert. Maar ook het werk van Jean Brusselmans uit de jaren '40 en '50 of het Vlaams-expressionisme met Permeke. Ik hou van naïeve schilderkunst, ook van anonieme namen. Naïeve schilderkunst levert vaak heel eerlijk werk op. Al die invloeden probeer ik te verwerken in mijn eigen werk. Ze vormen een hele bibliotheek aan kennis waar ik mee aan de slag kan.

KRISTOF SANTY

°1987

Heeft een atelier in Roeselare.

Maakt vaak werken op groot formaat met invloeden van naïeve schilderkunst en Europese popart.

KRISTOF SANTY

De tentoonstelling in Roeselare heet 'Bric-à-Brac'. Waar haalde je het idee voor die titel?

Deze expo verwijst naar mijn woonplaats Roeselare en bij uitbreiding andere steden. Plekken met een mix van oud en nieuw, mooi en lelijk, alles door en naast elkaar. Thematisch koos ik dan ook voor heel gevarieerde werken: een tuinhuis, een koffie met elixir, een tap, een marktkraam. Naast deze vier werken breng ik sleutelwerken samen in deze expo.'

Kristof Santy stelt tentoon:

Bric-à-Brac, in Kunst- en Erfgoedhuis Ter Posterie, Roeselare. Tot 25 februari 2024.

Tekst: Marie Vingerhoets

Taboret, 100 x 120 cm, olie op doek, 2023.